

հեցի նրան, թէ այժմ Թիւրքիայում սահմանադրութիւն է, այլևս անցադէր չեն պահանջներ Նա, տեսնելով որ օտարական եմ, պնդեց, չորսըս գտնուող ուղեւորները հասկացրին, որ պէտք է մի բարձր տար, եւս յամանցի, նա եւս յամանցի, վերադարձաւ նաև անցադէր վերցնելու, բայց այլ եւս բաւական ժամանակ չը կար, նաև շուտով պէտք է մեկնէր, և եւս զրկվեցի քաղաքը այցելելու համարելից, չը կամենալով մի քանի ժրուշ բարձր տար:

Սակայն հետեւեալ քաղաքները Կիրասոն, Օրդու, Սամսոն՝ եւս անարգել այցելեցին: Ոչ ոք անցադէր չը պահանջեց ինձանկէ: Ոչ ոք բարձր չեղանակ չառեց, գուցէ նրա համար, որ ինձ հետ էին կամ ուսանական շրջանակի կամ ուսանական հիւպատոսները գործակալները: Կիրասոն եւս գնացի հալոյ եկեղեցիին մի քանի հայերի հետ, որոնք ընկերացան ինձ, կիրակի օր, Աստուածածնայի տօնին: Եկեղեցում ժողովուրդը քիչ կար, նստորաններ էին չարված, մի հետ քահանայ էր, որ և պարտադէր էր մատուցանում և վերաբերումն անուամբ Եկեղեցուց գնացելու այցելել կրկու սեռի ուղարկները: Կիրասոն եւս կրակ շինութիւններ շահել էր, որ, եկեղեցու գնահակը՝ զօրանշում էր բարձր էր գտնուէր, մի իրաւունք, որ հայերը և յոյները սկսել էին վայելել Արդիւ-ձալիլի կոնսուլները: Ի վերջ եւ որդիներն Աստուծոյ ծովագնաց քաղաքների ազգայնա-կուրթան մեծամասնութիւնը կազմում են քրիստոնեական եկեղեցիների գահաճառութիւնը:

Ինձ ընկերացող հայերից մէկը, մի պատկանելի ծերունի, հրաւիրեց իր տունը մի բաժակ օտարակ և սուրճ խմելու: Նա ծառայութեան ինձ և մի երեսասարդի հետ, սպելով՝ «Սա մեր դպրոցի հոգաբարձութեան անդամն է», և երբ եւս յայտնեցի ազգայնական՝ Առաքելեան, նա շատով հարցրեց. «Արդեօք ձառքարածու Առաքելեանը: Ստանալով հաստատական պատասխան, նա ասաց. «Այո, մեզի քաջ ծանօթ»: Յետոյ հասկացայ, որ քաջանկեղական է: Մեր խոսակցութեան ամբողջ ժամանակ, պէտք է սակայն ասեմ, նա պահեց իրան շատ վայելուչ, կրեկտ և քաղաքավարի: Մեր խոսակցութիւնը դարձաւ ազգային հարցերի: Կ. Պոլսի ազգ. ժողովը, կաթողիկոսական, պատրիարքական հարցերի և «ազգայական» ու «կաթողիկոսական» խմբակները շուրջը: «Ազգայական» երեսօտարը խոսակցեց, խօսեց իմ Կ. Պոլսի ազգային ժողովը ամբողջական մասին, գտնում էր, որ միակ յանցաւորը կենտրոնի խմբակներին էր քանի որ նա անհեղձ զեկը և վարչութիւնը իր ձեռքը՝ հեռացրել է գործունէութիւնից «ազգայականներին»: Երբ խօսեց եկեղեցական կաթողիկոսական ընտրելիների մասին և եւս հարցրի «ազգայականին», թէ ո՞վ է յարմար և արժանաւոր ընտրելին, նա պատասխանեց. — Ով կը կամիք ընտրեցէք, միայն Օրդու մանեան չպիտի ըլլայ:

— Ինչո՞ւ, — հարցրի ես: — Որովհետեւ անիկա ամբաստանութեան ներքոյ է: — Սակայն, — պատասխանեց ծերունի խօսակցից, որի տանը հիւր էինք,— այդ ամբաստանութիւնները ճշդուցանան իսկ իս, — յարեց ծերունի,— Օրդու մանեան մեր եկեղեցական դասին մէջ ամենէն կարող և հակերցող անձն է:

— Իսկ դուք, ուսանալիքդ, դժի կը յանձնարարեցէք,— հարցրին ինձ: Եւ յայտնեցի, որ ուսանալիքի մէջ Օրդու մանեան սրբազան կողմնակիցներ ըստ ունի, գլխավորապէս՝ իտալիկներն շուրջ:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Բ Ա Ն Կ Ա Ն

ՅԵՂԵՐԻ
ԱՄԱՍԻՆ ԶԱՄԱՆԱՐԶԱՅԻՆ ԿՕՆԳՐԵՍՍԸ*)
(Քաղաքի համալ. պրէս. Ս. Կ. Կրասովի)

Ինձ, հաւանական է, բաւական չէին լինել լրագրական հարեւարներ սինակները, եթէ եւս կամենայի միջոցաւ մանրամասնութիւնով ներկայացնել հարեւարութիւնները ըստանալու կուրթիւնը, որոնք եղած են վեց միացած նիւտրութեան Բայց որովհետեւ յիշեալ հարցը գովաւորելից շատերը վերաբերում են գաղութային քաղաքականութեան այն երկիրներում, որոնք մեղանից հեռու են, և կամ խաղաղութեան վիճառողներին, որոնց բողոքականութեան հետքերն են անհրաժեշտ, որ յայտնի պէտք է լինի զարգացած ընթերցողին, դա համար և եւս նախադասում եմ՝ ուղղակիորէն հետաքրքրողներին արդէն իմ յիշած խակական արդիւնքին՝ ասել միայն մի քանի խօսք աւելի հետաքրքրական հարցերի վերաբերելու: Միայն Այս տեսակներին պէտք է վերաբերել, որիցան Լաֆոնտէն հարցադրութիւնը՝ համաշխարհային մարդկային կազմակերպութեան գործի ապագա ձեւերը: Եւս մասին Աստուծոյն հաւատ խօսեց նա, չը նայելով բոլոր ազգայնական ձգտումներին, որ ազգութիւնների շահերի հիւսուած և կատարում, նրանց գաղափարները միջոցում առաջ է դրել, և աշխարհ դասուն է մի մեծ պիտութեան Այն շարժման մասին գաղափար տալու համար որը մղում է մարդկութեան զգալի

ժողովրդային մէջ, բայց կան և որոշ ընտրելիներ եւս տուի Մեքսիկոյ, Կարապետ և պիտիւրդոնների և Բարդաւտ վարդապետի անունները:

Ապա մեր խօսակցութիւնը դարձաւ Թիւրքիայի սահմանադրութեան վրայ:

Այդ մասին եւս խօսակցութիւնը ունեցայ նաև շատ յոյներ և մի քանի եւրոպացիների հետ Կիրասոն, Օրդու, Սամսոն, Սիւնոպ քաղաքներում:

Հ. Առաքելեան

ԿԻՐԻԿԵԱՆ ԽԱՐԻԿՆԵՐ

Միտին, 7/20 օգոստոս

Քեղադիւ-բէրը, Հայէպի այն կուսակալը, որ տեղւոյն ղեկը-բէրը ազգայինութեան դէմ իր մարտադրութիւնը նոր իսկ օսւմ, պատգամաւորական ժողովին մէջ այնքան արդունակներու պատճառ տուաւ, վերջապէս միջին ճամբայով մը—որ թիւրքական անգոյն և անհիւսկային քաղաքականութեան մէջ տեսակն իսկ է—կարգադրութեան ղեկուցում:

Պաշտօնակալ եղաւ Հայէպի կուսակալութեան իր պաշտօնէն, պարզապէս խեղճ ֆիլիսոփա ժողովուրդը կողմը դէմ-բէրները գոհացնելու փութիւնութեամբ: Եւ Պոլսոյ քաղաքականութեան պաշտօնին կողմնակալ, Իթիթիստի անդամը և երեսօտարը Թիւրքը խնայելու նախաձեռնութիւնները:

Անձի և ազգային դատակարարութիւնը փառաբանեց մը պարզապէս: Ո՞վ ուրեմն պիտի մտածէ և հոգայ, մեր հրաշալիաց այս երկրին մէջ, ժողովուրդը, անոր իրական բարեբեքը Այս քաղաքականութեամբ ինչպէս ուրեմն կարելի ըլլայ պիտի բարեբեքը և խաղաղել դարձել ի վեր խոտկեալ այս կայսրութիւնը: Ինչպէս յայտնի, որ անձնութեան և մարդկային դատակարարութեան այնքան կարեւորութիւն տալով կառավարութիւնը կարենայ սահմանադրական և ժողովրդական ընտրութիւն հաստատել այս երկրին մէջ, որ միմիայն անաշտ արդարութեամբ կրնայ գլուխ դադ խորապէս կը տարա-կուրթի:

Պաշտօնէն փութիւնութիւնը աչքի փռել են, իսկ կիսատ միջոցներ՝ շնտախար արդիւններով: Փութիւնութիւնը աւելի հիմնաւոր և եկանք բանի մը ըլլալու էին եւս ասոնք չեն ըլլալ, չեն գար՝ յուսանա-տեցութիւն յամառութեամբ մը:

Կիրակեան որբերուն և որբակներին յատկացեալ 10,000 օսմ. ոսկիի նպաստ, երկար ձգտումներէ վերջ, վերջապէս յանձնուած է պատրիարքաբանի Կաթողիկոսները և բողոքականները զիմելով կառավարութեան պահանջած են որ իրենց մասը իրենց յանձնուի, մինչ Պոլսոյ որբանոցում յանձնաժողովը համազգային ընտրելին մը ունենալով իր պահած ազգ. որբանոցներն ալ անխիթր բոլոր հայ որբերուն համար էին:

Տեսականին մէջ այսպէս, սակայն գործնականին մէջ ինչպէր ուրիշ կերպ էր: «Բարձրագոյն իրաւունք» բողոքականները և «Եւստիկիան» կաթողիկոսները, նախաձեռնար կը համարին իրենց որբերը օտար հոգաբարձութեան վստայի և յանձնել, քան ազգ. որբանոցի մը, ուր այդ մանկոյնները, ի մեծ սահմանութիւն իրենց, պիտի մեծնային ամեն բանէ առաջ իւր նայ, նախով սակայն նորէն բողոքական կամ կաթողիկոս Բայց այդ հայտնութիւնը չէ իրենց բողոքական երկրորդ: Անս թէ թէ ինչո՞ւ անոնք չեն ուզեր հասարակաց դրամով մատակարարուող մեր որբանոցները: Մի-եւս

ՎՈՍԹՈՐԻ ԱՓԵՐԵՆ
Լալիւր օսանագործարիւն
Կ. Պոլս, 12/25 օգոստոս
Զմիւռնիայում հրատարակուող «Դաշինք»

միութիւն և համաձայնութիւն, նա բերել է այն պատճառները, որոնք ստեղծել են մարդկանց կազմակերպել միջազգային ժողովուրդ, որոնց զեկուցանողը թուում է՝ սկսեալ 1843 թ.ից, երբ հաւաքվեց է առաջին ժողովը, տասն հաղարեց աւելի Առաջին և զրկաւոր պատճառն այսպիսի ժողովների եղել են անտեսական հարցերը՝ հարցեր համաշխարհային շահերի: Սրանց համապատասխանութիւնը դատակարար է համարվում: Եւ միջազգային շահակաւորութիւնը Արդէն գոյութիւն ունեն աւելի քան երեսուն միջազգային ֆեդերացիաներ՝ Նրանց նպատակն է բարեօրոյ աշխատութեան պայմանները:

Միջազգային համախմբումը հիմնված է աշխատաւոր դասակարգի օրինական պահանջներին համար, և Բարեօրոյ մը միջազգային աշխատութեան գործունէակ, որն արդէն հասած է յայտնի հետեւանքներին Այսպէս, յիմնվելով գնահատելու կառավարութիւնների կարգադրութիւնները վրայ, նա դուրս է ձգել սպիտակ ֆոսֆորի գործածութիւնը՝ լուցիկների պատրաստութեան ժամանակ՝ և զերեւոյթ կանանց աշխատանքը: Կառավարութիւնների դերը՝ միջազգային փութիւններին կառավարելու կառավարչութեան հարցերի վերաբերելու մէջ՝ յայտնի է այսինքն՝ պատմային, հեռադրային, ազգայնական տեղափոխելու դաշնակցութիւնները աշխարհը դարձրած են իւրեւ մի պիտութեան պատմանող երկրի Ովկանոսի իր հանրային նշանակութիւնը, որոնք պատահում են բոլոր ազգերին, և միջազգային հարցադրութեան ճանապարհ: Միջազգային համախմբումը երկարաւոր ժողովների, վիճառողների, հաւաքագործների

լրագրել խմբագրապետ Սուրէն Պարթեանին, ասել մէկ-երկու շաբաթ առաջ Զմիւռնիայի պատուաւոր քաղաքացիներին մէկուս կնոջը հետ խոյս տուած է Պարթեանին է, թէ այս դեպքը մեծ յուզում առաջ բերած է մանաւանդ խորը գաղթականութեան մը պատճառ դարձած է Սուրէն Պարթեանին հայ գրականութեան մէջ իր յատուկ տեղը ունի, իւր վիպակներու և անձնական նկարագրական տաղերը, հեղինակի Պարթեանին միջոցաւ ասոն օժտուած է խօսակց. ձիրքով և գիտէ իր ունիւնդները հայային վերացնել ու խանդավառել:

Այս գերազանց յատուկութիւններուն ըով, անիկա ունի խառն նաև այնպիսի յատուկութիւններ, որոնք իր արժանիքներուն վրայ բան մը չեն աւելցնել... այլ ընդհակառակը՝ իր զայն կաղաքան:

Անհատաւոր իր ընտրութիւններուն մէջ, փութիւնը բնութեւն տաւ մը պէս տառապած է ամեն կողմ և չէ կրցած միակ երեք մէկ ուղղութեան վրայ: Նրբեմն հրեշտակեան, Մանչեսթրի մէջ հայ վաճառականներու թիւարկութեամբ հակադրութիւնը կան մը կը դառնայ, Ամբիլայի մէջ հայ կուսակցութիւններին ամենէն աւելի ոճրապարտներին մէջ: Վերականգնող շնչահանութեան կը դարձի և Եգիպտոսի մէջ սահմանադրական ռաժիմալը կըլլայ և հնչայ կուսակցութեան մէջ կը մտայ միջին վերջերս, առանց սակայն գործնական և պատասխանատու ունէ դեր ունենալու:

Անիկա աւելի սահմանափակուած էր, ազգային հարկին տակ, գրականութեան մէջ և Հ. Մամուրեանի ղեկավարութեամբ հրատարակուած «Դաշինքին» մէջ յօդուածներ կը գրէր: Այդ յօդուածները շատ անգամ լայնորէ հարուածի մը ուժգնութեամբ ինչպէս էին խուճապներու և ամբողջականութեան գլխուն, որոնք անշուշտ հիմա փութիւնը քաղաք իրմէն վրէժ կը լուծեն, իրենց թիւթներուն մէջ Պարթեանին այս շատ անձնական արարքին յետին մասը մասնութիւններով շահագրգռելով... և հրապարակելով իւր... քաջանքաւոր միտակարար:

Այս վրէժներութիւնը, իր տեսակին մէջ գծուած ու այդանկով, կրնայ մէկ աստիճան մարդկային մեկնուիլ և ներուիլ. սակայն զուգահեռ տարբեր զգացում մը չէ կրնար ունենալ իրենց այն գծով, լուրջ ու խալտաւոր շահագործութեան համար, որ Սուրէն Պարթեանին այս շատ անհատական արարքը պատրուակ ընելով կըլլան, վարկաբեկութեան համար սահմանադրական ռաժիմալ կուսակցութեան:

Կ. Պոլսոյ «Ազատամարտ» և Զմիւռնիայի «Աշխատանք» հանգանակներու լրագրութիւնը, իրենց հետեւողներու բանակով, բան-գործ բնած կը դրաւ և բերանալի պայտապանի մը առաջինը ընելով Պարթեանին այս արարքը, անմիջապէս անոր կցելու համար սա յանկեղծ թէ «բոլոր սահմանադրական ռաժիմալները այս տեսակ անարդարութիւնները բաղկացած են»:

Անիկա անմարտիկ է Պարթեանին արարքին չափ անարդարան. դի եթէ Պարթեանին կնոջ կնոջ մը միամտութեամբ շահագործած է զայն հրապարակելով, այդ խաբարները, իրենց ապուշ հետեւողները կը շահագործեն... արդեւ իրենց պատմութեան անտիկ իրենց վրայ:

Ինչ շուտ մը կը մոռնան իրենց անցաւը, Աստուած իմ:

Անվերջ պղծութեան, զարգելի գարշտիւնը և անտիկ անարդարութեանց մէջ թաւալող խմբագրապետը՝ Սուրէն Պարթեանին ինչ շուտ մոռացաւ իր անցաւը: Հա-գար անգամ պիտի նախընտրէր, որ Պարթեանին—Պարթեանին չափ գրական ար-

վերաբերմամբ, տրամվայինի միջազգային վիճառողները արդարապէս են ուժգին գործունէութիւն Յետոյ՝ հետեւում են առողջութեան վերաբերեալ հարցերով զբաղող վիճառողները՝ ալիօսով դէմ կ'աւող, կանանց պաշտպանող և վիճառողները զի-տութեան՝ յանձնի սրա գնահատման հիւղերի տեխնիկային, իրաւագիտութեան, փիլի-սոփիութեան, կրօնքի և բարոյագիտութեան:

Սկսելով է հեղինակ ուժգին փութիւնա-կութիւն պրոֆեսորներ և ուսանողներ ինչի, բարձրագոյնում է հարց լուրջների հաւասարաշխարհական, միջազգային ման-կավարժական կենտրոնի ստեղծման և հա-մարձկարային գիտական հիմնարկութեան բարձրագոյն ձեւաբանի, մամուլի ներկայա-ցուցիչները իւրաքանչիւր տարի ունեն հա-մարձկարային հայ և համախմբումն մա-մուլի ժողովների Մերձեցման գործում փութը դիւ չեն խաղացել միջազգային ցու-ցահանողները: Արդէն կազմվում են մի-ջազգային կառաւորներ գիտական գրակա-նութեան համար՝ ձեռնարկութեամբ ար-քայական ընկերութեան հնգօրուամբ իսկ միջազգային բիւրօգրաֆիայի ձեւաբանը երեւակութեան է հաւաքել և կը բարցուցակի մէջ այն ամեն, ինչ որ գրվել է մարդկութիւնով և առաջ, այս կը լինի մի տեսակ գումար բոլոր մարդկութեան շարժումը մը-տի աշխատութեան ի վերջոյ, կենտրոնա-կան միջազգային հիմնարկութիւնների գրաւանակով այժմ իրան կէս նպատակ դնում է գործակցութեամբ ուսումնասիրել համաշխարհային կենտրոն երկրորդը, նրանց կանոնաւորել և կազմակերպել՝ հա-

ժանիք ունեցող գրագետ մը—Պարթեանին պէս միայն կին մը հրապարակ ըլլալու յանցանքը ունենար իր ուսերուն վրայ, քան թէ մուրհակ կեղծողի, իւրեւ գողի, և... ուրիշ մարդկութեանը ամօթը ունե-նար... իր անցեալին մէջ:

Տեղը չէ հարցնել, թէ արդեօք սահմանա-գրական ռաժիմալութիւն իր նաև Ներսէս Փափագեան (կրեմնի Մաշտոց վարդապետ), «Ազատամարտի» խմբագրութեան մէջ, որ վարդապետական սքեմով, իր կողքով կրնր փախցնելու եւ ինչիս հիմա անոր հետ կենակցելու ազգապիղծ անբարոյա-կանութիւնն ունեցած է Արդեօք սահմանա-գրականութեամբ իր Արթուրի ինքնա-կալ իշխանը, որ գրաւոր վրայ մը անառա-կանացի վերածեց, կարմիր (ուրիշ նախ-կին վարդապետ մը), որ Մուշեղ Ազգայնուէրի վարժարանին տեղափոխ հրապարակ է և անպակ կը կենակցի անոր հետ, գործու-կան դաս մը տալու համար ազատ սիրոյ:

Այս համաստեղութեան մէջ կրնայ մոռ-ցուիլ արդեօք Վանում համբաւաւոր Ազա-միւրան, որ իր գործակից Դաւոյի նշանածը պղծել իստոյ՝ ընկերովի կենակցութեան պայմանով բանի ամանացնելու ուղեց և տեղի տուաւ Վասպուրականի դաւաճանու-թեան, որ չորս օր առաջ տակաւին կող-բար անոնց թիւթը:

Սակէ աւելի զարգելի, ազոտու ու անար-բոյալան արարք մը կրնար երեւակայի:

Աւելորդ է անշուշտ ուրիշ պարիկ (?) միջադէպեր իրելի, ինչպէս պրօֆ. Մաշ-տուր Աստուածատուրեանի և ուրիշներու:

Հապա ձեկնուել խառնական շահատակու-թիւնները օր ցերեկով և մայրաքաղաքնե-րն մէջ գործունէ:

Հանգեան Պարթեանի առեւտրութիւնը կապակցութիւնը զարգելի անարդարութիւ-նը, սա ու ան ձեռնուղ սրկիւրութիւնը, սպանական շահակներով անարեկեան ա-մօթալի գրութիւնը, և կին մը փախցնելու տեղի գաղափարովի անարդարութիւնները գործողներն ամենն ալ սահմանադրական-ռաժիմալներն էին թէ չէ՝ իրենց իսկ և իսկ ընկերները: Ասոնց համար կուզեն որ Երուսը միացողներն իրենց համար ալ դասեն... Ասոնք ամենն ալ ասանկ մարդիկ են»:

Սահմանադրական-ռաժիմալութեան մէջ կրնան տակաւին քանի մը ուրիշ Պարթեան-ներ ալ գտնուիլ, ինչպէս ուրիշ հա-գարներ կան միւս խմբերը մէջ, սա-կայն ասոնք չեն զօրեւ կուսակցութիւնը արատաւորելու:

Կուսակցութեան մը դատապարտութիւնը իր հաւաքական գործունէութեան մէջ է իր որոշումովը գործունէ գիտնաբար ա-րարեցներուն, ոճիւրներուն, անխորհուրդ ու դաւաճան շահագործութեան, հաւաքական դա-մաշխուրթութեան, կուսակցութեան անտիկութիւնը ի նպատակ առեւտրութեանց և սպանակի-նեղութեան մէջն է:

ՆԱԼԱԿԱ ՊԱՐԿԱՍԱՆԻՑ

Թաւրիզ, 17 օգոստոսի

Պարսկաստանը մերկածուխ ալիքների յանձնված նաւի է նմանում: Կը հասնի խաղաղ նաւահանգիստ թէ կուզ կը դնայ խաղաղ ալիքների, դեռ յայտնի չէ՝ Նախ-կին շահ Մանսէր Ալիի և իր կուսակցների ընդհարումները շարունակվում են: Այժմ Պարսկաստանում տիրող երկու կուսակցու-թիւնը կա՞ր՝ միասնականանալու կուսակցու-թիւնը, որը մեծ յոյսերով է տոգորված՝ երազով Մանսէր Ալիին նստեցնելու իր երազով զանի վրայ, միւսը սահմանադրա-սէր ժողովրդի կուսակցութիւնը, որն ան-

մասնաճեւերներ միջազգային, իրաւաբանա-կան բեժմոր, հաստատութիւն միջազգային գիտական միութիւնների գիտութեան մէջ և տեխնիկայի ապագայների գիտական լիզովի, տեխնիկայի, համագործութեան շինարարի այսպիսի բերւո առաջարկվում է և վիճառողի կողմից: Բիւրոն պէտք է լինի վիճառողի մշտական գործադիր մարմինը, նրա կենտրոնը, որի չորս կող-մը պէտք է համախմբվեն բոլոր միջազգա-յին հիմնարկութիւնները, որը կը լինի՝ իր կարգով՝ ապագայ մի գեղեցիկ մարդկային միութեան:

Ընդունել իսրայէլ Զանգելի կարգաց իր զեկութիւնը՝ հրեաներին մասին՝ նա ցուց է տուել որ հրեաներն աշխարհահայեցողու-թեան հիման մէջ գտնվում է գիտակցու-թիւնը՝ ինքն-իրան ընտրել ժողովուրդը հա-մարելու, որոնց վրայ դրված է մարդկու-թեան միութեան խելիքը, և որոնց գլխաւոր գործունէ հրեութիւնն է երեսուցեմի ան-առեւելի կէս դար յետոյ նա ստեղծեց քրի-ստոնէութիւնը և այս նոր դրումը սկսեց տիրել աշխարհին: Երեսուցեմի կործանու-մից հինգ դար յետոյ նրա ծիւղը առա-ջացրեց Սուրամիւրդ գաղափարները: Եւս նրան իրանի Աշխարհի կէսը, այսպիսով, հրեութիւնով՝ այս կամ այն նրա ձեւ տակ՝ ընդնված էր, և հրեութեան խելիքը միասնա-տարած է աշխարհում: Սրա հետ պահպան-վել է ևս նոր ազգի կողմը: Արդէն հրեա-նեւ երեսուցեմից հետադարձ առաջ, նրանց շատերը գաղթել են Միջերկրա-կան ծովի երեքները, սակայն, խոստովա-նելով երեսուցեմի՝ իւրեւ իրենց ազ

մերթ Թաւրիզի սահմանադրականները դէս
կուտղ, մերթ սահմանադրական իշխանու-
թեան կողմից Սալաք-ուղ-Դօլիէի դէմ բա-
նալիղ Սամաւ Խան Շուջառ-դ-Դօլիէն այ-
սօր պարզել էր զըջալը իբրեկ կուսակի-
էքշանի ե կուտուէ սահմանադրական կա-
ռավարութեան դէմ:

Հրեան, պատկանելով սպիտակ ցեղի
ունի, սակայն, սե, կենսամոնալոյն
գեղին ներկայացուցիչներ, Եթէ հրէ:

Նր չէ կարող մանկ աղատութեան տաճ
 րը, քանի որ նրա մէջ գոյութիւն ուն
 հրէաների համար յատուկ օրէնքներ:
 Բայց հրէաներին հաւասար իրաւունքն

Թարգմ. Սրբազ. ք. Սամուէլեան
(«Южн. Кр.»)
(Գը շարունակվի)

Թարեանններէլդ: Նոյն սինակի 65-րդ
դի վրա տպւած է՝ «...ըր զաւիթին է
այն տպաւէն...». պէտք է լինի՝ «...
զաւիթին է միայն տպաւէն...»: Իսկ ու

կոչվում է «Իրութեան ձայնը»:

*) Տես «Մշակ» № 184.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱԽԱՌԻՑ

յ, քանի որ նրա մէջ գոյութիւն ուն
էաների համար յատուկ օրէնքներ:
Բայց հրէաներին հաւասար իրաւունքն

Կա դարձեալ ուրախութեամբ ընդառաջ

և բացվում է, սակայն ի զարմանս բոլ-

ձեռք է բերել ճշմարտութիւնը և հո

